

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Bednarek- Moraś

SO Dorota Gamrat- Kubeczak

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 r. w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **P. C.**

przeciwko **M. K. i D. J.**

na skutek zażalenia pozwanego M. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 13 lutego 2012 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 193/11

postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że je uchylić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2012 r. Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w sprawie o sygn. akt I Nc 193/11 odrzucił sprzeciw pozwanego M. K. z dnia 6 lutego 2012 roku od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Referendarza Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 15 lutego 2011 r. (sygn. akt I Nc 193/11).

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd wskazał, że referendarz Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie w dniu 15 lutego 2011 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który z odpisem pozwu i pouczeniem o sprzeciwie został doręczony pozwanemu M. K. w dniu 11 marca 2011 r. Powyższy nakaz uprawomocnił się z dniem 31 marca 2011 r., a w dniu 7 kwietnia 2011 r. referendarz sądowy nadał mu klauzulę wykonalności na rzecz wierzyciela P. C.. Pozwany M. K. w dniu 6 lutego 2012 r. wniósł sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty.

Dalej Sąd podał, że zgodnie z art. 504 § 1 k.p.c. należy odrzucić sprzeciw wniesiony po upływie terminu lub z innych przyczyn niedopuszczalny, albo którego braków pozwany nie usunął w terminie. Mając na uwadze, iż odpis nakazu zapłaty pozwany otrzymał w dniu 11 marca 2011 r., ostatnim dniem do wniesienia sprzeciwu był 25 marca 2011 r. Z powyższych względów sprzeciw pozwanego z dnia 6 lutego 2012 r. jako oczywiście spóźniony Sąd odrzucił.

Zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego złożył pozwany i zaskarżając je w całości wniósł o jego uchylenie i przyjęcie sprzeciwu do rozpoznania.

W uzasadnieniu podał, że od dnia 26 stycznia 2009 r. nie zamieszkiwał pod adresem, na który przychodziła korespondencja sądowa z nakazem zapłaty. Dodał, że powód wiedział, gdzie pozwany zamieszkuje, podając zaś nieaktualny adres wprowadził Sąd Rejonowy w błąd. W czasie, gdy powód złożył pozew w sprawie pozwany przebywał poza granicami kraju i nie wiedział o toczącym się przeciwko niemu postępowaniu. O sprawie dowiedział się dopiero od komornika sądowego. W dniu 27 stycznia 2012 r. udał się więc do sądu, gdzie odebrał nakaz zapłaty. Od nakazu tego

złożył sprzeciw w dniu 6 lutego 2012 r. Na dowód wymeldowania z lokalu, na który kierowana była korespondencja sądowa żalący przedłożył kserokopię pisma o wymeldowaniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Stosownie do art. 502 § 1 k.p.c. w nakazie zapłaty nakazuje się pozwanemu, żeby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia tego nakazu zaspokoił roszczenie w całości wraz z kosztami albo w tym terminie wniósł sprzeciw do sądu. Pozwanemu doręcza się nakaz zapłaty wraz z pozwem i pouczeniem o sposobie wniesienia sprzeciwu oraz o skutkach niezaskarżenia nakazu (§ 2). Termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty rozpoczyna swój bieg dopiero z chwilą skutecznego doręczenia pozwanemu jego odpisu, wraz z odpisem pozwu, które winno nastąpić zgodnie z regulami określonymi w art. 135 i następnym k.p.c.

W okolicznościach analizowanej sprawy nie doszło do doręczenia pozwanemu odpisu nakazu zapłaty z dnia 15 lutego 2011 r., w szczególności nie sposób przyjąć, by przesyłka skutecznie doręczona została pozwanemu w sposób zastępczy, regulowany w art. 139 § 1 k.p.c., w dniu 11 marca 2011 r. Doręczenie pisma sądowego w trybie zastępczym może nastąpić jedynie wówczas gdy jego adresat, w analizowanym wypadku pozwany, faktycznie zamieszkuje pod wskazanym adresem.

Zaakcentować należy, że o tym, jakie wymagania formalne winien spełniać pozew stanowi art. 126 k.p.c. § 2 tego przepisu mówi, że gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników oraz przedmiotu sporu, pisma zaś dalsze - sygnaturę akt. Miejsce zamieszkania to nie tylko wskazanie miejscowości, w której dana osoba przebywa z zamiarem stałego pobytu (art. 25 k.c.), ale jej dokładny adres, zaś siedziba stron to miejscowość, w której ma siedzibę organ zarządzający danej osoby prawnej (art. 41 k.c.). W świetle regulacji z art. 126 § 2 k.p.c., obowiązkiem powoda jest, więc oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby przeciwnika.

Powód oznaczając w pozwie adres zamieszkania pozwanego wskazał na ul. (...) w S.. Adres ten był jednak, co najmniej nieaktualny, co wynika z dokumentów dołączonych przez pozwanego do akt sprawy (k. 55, 56). Kserokopia potwierdzenie wymeldowania z ww. adresu wskazuje bowiem, iż od 26 stycznia 2009 r. pozwany istotnie nie zamieszkiwał pod adresem wskazanym przez stronę powodową. Od 14 grudnia 2009 r. do 14 grudnia 2011 r. był natomiast czasowo zameldowany przy ul. (...) w S.. Za wiarygodne należało, więc uznać twierdzenia pozwanego, zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty, a dalej w zażaleniu, że w dacie doręczenia odpisu nakazu zapłaty, tj. 11 marca 2011 r. nie zamieszkiwał pod adresem na ,który skierowana została przesyłka sądowa. W świetle okoliczności zawartych w aktach sprawy uznać należało, że przedmiotowe doręczenie pozwanemu odpisu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym było nieskuteczne.

W konsekwencji nie zostały spełnione przesłanki do odrzucenia przedmiotowego sprzeciwu, po myśli art. 504 § 1 k.p.c., gdyż brak jest podstaw do przyjęcia, że sprzeciw ów został wniesiony po upływie terminu.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Okręgowy w Szczecinie - na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w ten sposób, że je uchylił.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)